10/02/2020

Μητέρες στη Νάουσα τίμησε ο Μητροπολίτης Παντελεήμων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 9 Φεβρουαρίου το βράδυ στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης, όπου και φυλάσσεται η θαυματουργή Ιερά Εικόνα της Υπαπαντής από την «Έξω Υπαπαντή» Ναούσης, τελέστηκε Ιερά Αγρυπνία επί τη εορτή της αποδόσεως της Υπαπαντής του Κυρίου.

Στην Αγρυπνία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε το θείο λόγο και τίμησε μητέρες της ενορίας.

Στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο για την μακαριστή Ευγενία Ράιου, η οποία μετά από όραμα βρήκε την θαυματουργή Ιερά Εικόνα της Υπαπαντής στην «Έξω Υπαπαντή» την δεκαετία του 1920.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν».

Αὐτούς τούς λόγους, τούς ὁποίους εἶπε ὁ πρεσβύτης Συμεών πρίν ἀπό ὀκτώ ἡμέρες ὑποδεχόμενος στήν ἀγκάλη του ὡς βρέφος τεσσαρα-κον-θήμερο τόν Χριστό στόν ναό τοῦ Σολομῶντος, ἐπαναλάβαμε καί ἐμεῖς ἀπόψε, ἐδῶ στόν ἱερό Μη-τροπολιτικό ναό τῆς Ναούσης, στόν ὁποῖο φυλάσσεται ἡ ἱστορική εἰκόνα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀγρυπνώ-ντας, ὅπως κάθε χρόνο, κατά τήν ἡμέρα τῆς ἀποδόσεως τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς.

Προφητικός ὁ λόγος τοῦ Συμεών ὄχι μόνο γιατί ἀξιώθηκε ἀπό τόν Θεό νά δεῖ τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος σύμ-φωνα μέ τόν δικό του προσδιορι-σμό, εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου, ἀλλά καί γιατί μέ τήν παρουσία του στή γῆ ἐπρόκειτο νά φωτίσει καί ὅλους τούς ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου καθημένους, ὅλους ἐκεί-νους πού βρισκόταν βυθισμένοι στό σκότος τῆς ἀγνωσίας καί τῆς εἰδωλολατρείας.

Καί ὁ λόγος αὐτός ἐπιβεβαιώνε-ται μέσα ἀπό τή ζωή καί τήν πο-ρεία τῆς Ἐκκλησίας του, ἡ ὁποία ἀνά τούς αἰῶνες ἀποκαλύπτει διά τῶν ἀποστόλων, τῶν πατέρων καί τῶν ἁγίων της τό φῶς τοῦ Χρι-στοῦ σέ ὅλον τόν κόσμο, σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, «μαθητεύοντας πάντα τά ἔθνη».

Ἡ Ἐκκλησία ὅμως δέν ἀποκαλύπτει τό φῶς τοῦ Χριστοῦ «εἰς πάντα τά ἔθνη» μόνο μέ τό κήρυγμά της, ἀλλά καί μέ τή ζωή τῶν πιστῶν καί τῶν ἁγίων της, διότι καί αὐτοί γίνονται φῶς καί λάμπουν στόν κόσμο, ἀκολου-θώ-ντας τήν προτροπή τοῦ Χριστοῦ «οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Καί αὐτή τήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ πού ἔζησε μέσα στόν ναό τοῦ Σολομῶντος ὁ πρεσβύτης Συμεών καί ἔγινε μάρτυράς της μέ τήν ὁμολογία του, τήν ἔζησε καί ἕνας ἄλ-λος πρεσβύτης, ὁ ἅγιος ἱε-ρο-μάρτυς Χαράλαμπος, τόν ὁποῖο τι-μᾶ αὔριο ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἔζησε ὁ ἅγιος Χαράλαμπος αὐτή τήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπό τήν πίστη του καί μέσα ἀπό τή πολύχρονη διακονία του ὡς πρε-σβύ-τερος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μα-γνησίας στή Μικρά Ἀσία.

Καί ἐπειδή γνώριζε ὅτι εἶναι ἀλή-θεια αὐτό πού πίστευε, ὅτι εἶναι ἀλη-θινός ὁ Θεός τόν ὁποῖο λά-τρευε καί διακονοῦσε μέ πιστό-τη-τα, γι᾽ αὐ-τό καί διακήρυττε τήν πί-στη του καί μέ τόν λόγο του καί μέ τή ζωή του. Γι᾽ αὐτό καί δέν δίστα-σε, ὅταν ὁ Ρωμαῖος διοικητής τόν κά-λεσε ἐνώπιόν του γιά νά τόν ἐλέγ-ξει, ἐπειδή πιστεύοντας καί κη--ρύτ-τοντας τόν Χριστό παρέ-βαι-νε τούς νόμους τοῦ αὐτοκρά-το-ρος, πού ἀπα-γόρευαν τήν πίστη στόν Χρι-στό, ἐκεῖνος παρά τή μεγά-λη του ἡλικία δέν δίστασε νά ὁμο-λο-γήσει θαρραλέα τήν πίστη του καί νά δηλώσει ὅτι θά παρα-μείνει ἀκλό-νητος σέ αὐτή ὅσα μαρ--τύρια καί ἄν χρειαστεῖ νά ὑπο-μείνει, καί αὐτόν ἀκόμη τόν θάνα-το γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Καί ἦταν τόση ἡ ἀποφασιστικό-τη--τά του καί τόση ἡ σταθερότητά του, παρά τή σωματική του ἀδυ-να-μία, γιατί ὁ ἅγιος Χαράλαμπος ἦταν ἤδη 113 ἐτῶν, στό μαρτύριο· ἦταν τόσο τό φῶς πού ἀκτινοβολοῦσε ἡ μορφή του, γιατί ἀξιωνόταν νά μαρτυρήσει γιά τόν Χριστό ἀλλά καί ἡ πίστη του ὅτι θυσιάζει τή ζωή του γιά Ἐκεῖνον πού ὑποσχέθηκε ὅτι θά ὁμολογή-σει ἐνώπιον τοῦ Πατρός του τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅσους τόν ὁμολογή-σουν ἐπί γῆς, ὥστε οἱ στρατιῶτες οἱ ὁποῖοι τόν βασάνιζαν σταμάτησαν καί ὁμολόγησαν καί ἐκεῖνοι ὅτι πι-στεύουν στόν Χριστό, τόν ὁποῖο ὁμολόγησε ὁ γέροντας ἱερέας, καί εἶναι ἕτοιμοι νά τόν ἀκολουθή-σουν στό μαρτύριο.

Καί ὅταν ἀκούσθηκε ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ νά ἐνθαρρύνει τόν μάρτυρά του καί νά ὑπόσχεται ὅτι γιά χάρη του θά ἱκανοποιεῖ τά αἰτήματα ὅσων ἐπι-κα-λοῦνται τή μεσιτεία του, τότε τρεῖς γυναῖκες πού βρι-σκό-ταν ἐκεῖ πί-στευσαν καί μαρτύ-ρη-σαν καί αὐτές μαζί μέ τόν ἅγιο γιά τόν Χριστό.

Ἔτσι ἡ ὁμολογία τοῦ πρεσβύτου ἱερέως, τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, συ-νεχίζει τήν ὁμολογία τοῦ πρε-σβύ-του Συμεών, καί ἡ φωνή τους ἀκούεται μέχρι σήμερα καί μαρτυ-ρεῖ ὅτι ὁ Χριστός εἶναι «φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν». Εἶναι τό φῶς τό ὁποῖο φωτίζει τίς ψυχές τῶν ἀν-θρώπων καί τίς ὁδηγεῖ στή σω-τη--ρία. Εἶναι τό φῶς πού φωτίζει ὅσους θέλουν νά τό ἀναγνω-ρί-σουν καί νά τό οἰκειωθοῦν.

Καί σέ αὐτούς ὁ Χριστός ἀποκα-λύπτει τήν ἀλήθεια καί τό πρό-σω-πό του καί γεμίζει τήν ψυχή τους μέ τήν παρουσία του καί τή χάρη του, ὥστε νά μήν τούς

ἑλκύει τί-ποτε ἀπό τά τερπνά καί ἡδέα τοῦ κόσμου, ἀλλά νά ἐπαναλαμ-βά-νουν καί αὐτοί τό «νῦν ἀπο-λύ-εις τόν δοῦλον σου, Δέσποτα, ... ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σω-τή-ριόν σου, ... φῶς εἰς ἀποκά-λυψιν ἐθνῶν».

Αὐτή τήν ἀποκάλυψη μποροῦμε νά ζήσουμε καί ἐμεῖς, γιατί ὁ Χρι-στός εἶναι πάντοτε παρών στή ζωή μας, εἶναι διαρκῶς παρών μέσα στήν Ἐκκλησία μας, μέσα στόν ναό του, καί μᾶς περιμένει νά τόν δοῦμε, νά τόν ἀναγνωρί-σου-με καί νά ἀνοίξουμε τήν ψυχή μας γιά νά τόν δεχθοῦμε, ὅπως ἔκανε ὁ πρε-σβύτης Συμεών ἀλλά καί ὁ ἅγιος ἱερο-μάρ-τυς Χαράλαμπος, γιά νά χα-ρί-σει καί σέ μᾶς τό φῶς καί τήν χαρά τῆς παρουσίας του.

Ἄς μήν ἀδιαφορήσουμε, ἀλλά σπεύ--σουμε μέ χαρά νά τόν συ-να-ντήσουμε καί νά ὁμολογήσουμε καί ἐμεῖς ὅτι εἶναι «φῶς εἰς ἀπο-κά-λυψιν ἐθνῶν», φῶς καί τῆς δι-κῆς μας ψυχῆς.